

ANUL XXI. (Seria II.)

Mercuri, 15. Mai n. (2 Mai v.) 1901.

Nr. 9.

Apare la 1 și 15 a fie-cărei luni st. n.
în Arad.

Proprietar-editor: Dr. Ioan Suciu.
Redactor-responsabil: Nicu Stejărel.

Prețul abonamentului:
Pe 1 an . . . . . 6 coroane.
Pe jum. de an: . . . . . 3 coroane.

INCOMPATIBILI

Raisenbherg : Primiți-me, Ve rog, iar de director al băncii voastre, căci căzând la alegeri, nu mai sum *incompatibil*.

Ceialaltii : Ce ? Whos ? Un jidan, serac, care nu e nici deputat măcar ! Nu-i chalef !

Din țara lui Saraffow.

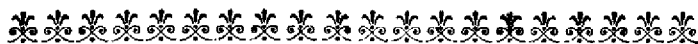
Căpitanul de bandiți d'odinioară Boriş **Cannalievici**, care a făcut să deralieze multe trenuri, omorînd pasagerii, a fost numit ministru de comunicație cu speciala misiune de a îngriji de siguranța personală a domnitorului. Țara pune mari nădejdi în el.

În ultima sesiune a curții cu jurați s'au pertractat următoarele interesante acuse: contra mareșalului contele **Șterpelici** pentru mai multe cazuri de pungășii ordinare; contra archidiaconului catedralei **Krailoff** pentru concubinagiū, siluire și adulteriu; contra funcționarului ministerial **Infec-tovski** pentru mai multe delictе de calumnie ordinară; contra deputatului **Mișlev** pentru falsificare de cambii; contra procuratorului **Porkoff** pentru omor de tată, frate și de — soacră; contra membrului din comitetul macedonean **Pezevenkovic** pentru 297 delictе de jurământ fals, 431 dilapidări și 13 atentate la viața oamenilor; contra marelui comerciant și senator Jaromir **Blazneff** pentru falsificări de alimente și de cântare și cumpene; contra zarafului și milionarului **Hotomanoff** pentru faliment fraudulos și falsificare de monede și bancnote; contra colonelului de gendarm **Bestialici** pentru nenumerate crime comise în exercițiul funcției; contra țeranului **Ivan Tandalic** pentru un ardei furat.

Toți acușații cu excepția lui Tandalic au fost achitați și desdaunați prin decorare.

Numai singur pe bietul Tandalic, care pentru așa crimă rușinoasă nu avuse altă scuză mai bună decât aceea, că fusese flămînd pe când a furat ardeiul, l'au spenzurat Sămbăta trecută. A murit rău dispus și n'a strigat nici macar să trăiască „comitetul macedonean“ când l'au pus în sghilt.

Bogumil Flencarici —
Raportow.

Proverb rusesc.

S'a 'ntemplat în lumea aceasta,
Că de fală o scuipătoare
Îngâmfată — a crepat:
Fiîndcă Țarul pravoslavnic
— Stîndu-î prea adese 'n cale —
În ea să scuipe s'a 'ndurat!

Cum scriu ziarele noastre...

Dăm, mai la vale, crâmpete din articolele de fond ale ziarelor noastre.

Incepem cu cele două „Tribune“, ale căror scrise le punem paralel, pentru a ilustra și mai bine buna-înțelegere ce există între ele.

„Tribuna Poporului.“

Nu vrem să acuzăm pe berbecii dela Sibiu cari se încăpăținează a crede că scăparea neamului românesc trebuie căutată într'o *pasivitate absolută*. E ușor veneratului president al lui Dedu și Cârțan să vorbească de pasivitate după ce a fost deja deputat în tot felul de diete: La Viena, Cluj, Sibiu și Buda-pesta, dar president a ajuns numai după ce s'a proclamat pasivitatea generală

Ean' să fie însă Moș Rațiu și badea George de Basesți tineri încă odată! Ar mai pleda ei pentru *pasivitate*, această stare ce numai împotențitor le poate conveni? O nație tineră însă, ca Români, și oprimată tot mai mult, desigur, trebuie să se conducă nu conform ideilor unor neputincioși, ci să asculte vocea bărbaților cu dor de luptă. Să se pună odată capăt școlii nefaste dela Miercurea! Dela 1869 și până azi, a fost destul cu pasivitatea! Am ajuns astfel în halul să ne conducă d'lalde Tilea, Coroianu și Daianu, cari dacă pledază pentru pasivitate, e că nimeni nu i-ar alege de cât cel mult crăznic, la biserică fără clopot însă.

Pensionistii să-și facă liniștiți siesta, dar la conducerea politică națională să nu încerce a se cocoța!

„Tribuna.“

Amicii lui Bánffy și Sturdza, ș'acum probabil și ai lui Széll, au îndrăznéla, ca să nu zicem nerușinarea, să cârtescă încontra pasivității. Nu-i acuzăm pentru acesta. În fine ei nu sunt responsabili: fac ce li se dictează și pentru ce li se plătește. Vom scutura însă pestăpânii lor Bánffy, Goldiș Sturdza și Bülow, ca să nu mai încerce a se atinge cu mâinile lor sacrilege de ródele bine-făcătoare ale pasivității.

Óre nu marilor bărbați dela Miercurea avem a le mulțumi tot ce avem! Nu ei s'au pus în calea lui Șaguna, care era să ne ducă în Dietă, să ne hărțuim cu urmașii lui Attila? Óre ce ajungeam atunci? Desigur că nu aveam atâția sfinți martiri și Europa mai știa ea óre de numele veneratului nostru president? Se putéu óre oțeli în Dietă caractere? Dar de unde? În Dietă cresc indivizi, ér nu persoane! Cu atât mai puțin bărbați de stat, cum e pasivistul Preda, de pildă, ori venerabilul de Harșan. D'aceea, trădători dela Arad, jos cu voi. Ce, un Mangra, Russu Șirianu să facă politică? Ei să ne învețe pe noi, încărunțiți în lupte, dela 1848 și până azi! Dar directorul nostru știe ce-i activitatea celor dela „Telegraful“, cunóște tóte secretele pasivității.

Aradianii să tacă deci, că dintrênșii vorbește interesul, ér nu convingerea!

Scupcina dela Sibiu.

— Prin telefon secret. —

Preseda: Domnilor și fraților! Fiind-că în Europa întrăgă se petrec lucruri grave, ma chiar și peste ocean se varsă sânge, mi-am luat permisia a vē conchema ca cu toții împreună să ne sfătuim și astfel nației nōstre asuprite de dușmanul secular, ma chiar multi-secular, să dovedim precumcă n'a perit Romānul, ei sus fālfāe māndra aquilă romānă . . .

Samuruche (întrerupând): Pōte vreī să zici māndrul nostru treicolor.

(Dedu îl trage indignat, de mānecă.)

Preseda: Tot una-i: aquilă orī treicolor . . . căci e vorba de retorică, care prevede parigorii . . .

Samurache: Pōte alegorī!

Preseda: . . . Da, da, alegorii în *stil scrafc.*

Gyula bácsi: Cum o dzis nepotul Cassius . . .

Preseda: Și astfel dlor și fraților, mulțumindu- vē că din tōte părțile locuite de Romāni (Tōder privește și numără până la șepte) v'ați adunat în număr atât de imposant, dechiar ședința de deschisă.

Dedu. Domni mei, reprezentanți autorizați ai Romānilor din patru unghiuri, cum zice bardul, când îmi ridic glasul vreau întâiu de tōte să 'mī fac o plăcută datorie: să vē rog a mulțumi protocolarminte venerabilului nostru president, ilustratīi sale d-lui doctor, pentru-că deși recit rău de mai multe zile, n'a pregetat a înālța cu prezența sa acēstă strălucită adunare, unde ne-a chemat să ne rostim asupra însuportabilei situațiuni creată nouă de triasul Bánffy-Sturdza-Goldiș, acēstă hidră cu 9 capete, care rōde adānc la rădăcina amatei nōstre națiuni, care obidatului nostru popor numai amărăciune, indignăciune . . .

Samurache. Ho, oprește-te! Nu vezi că ai întrat în merit . . .

Dedu (mēsărānulu-l de sus). Am zis, d-nii mei că indignăciune și voiu avea onōrea să dovedesc cu citate nenumērate dela autori nu mai puțin cunoscuți ca Plevnescu, Maglaș, Magdu și alți combatanți energici ai regimului de pie memorie . . .

Baltes. D-le director, dar cu *protocolarminte* cum remāne?

Dedu. Și așa dară propun ca la ordinea zilei între chestiile desbatēnde să fie și chestia *ilustratelor.*

Preseda. Fōrte bine, fōrte bine.

Dedu. Și încă ceva. Să se esprime mulțumită că la acēsta importantisimă ședință, cum zice Dante, a bine voit a da concursul seu și d. doctor Gelehrter.

Dr. Gelehrter (se scōlă și fōrte radios zice:) directorul Enciclopediei . . .

Samurache . . . Autorul lui Berni Detre!

Gelehrter . . . directorul revistei „Transilvania“, secretar al „Asociațiunei“, agent al societății de asigurare „Gresham“.

Samurache: și fost director al atātor reposate foi.
Gelehrter . . . mă recomand!

Cârțan. Imī pare bine de cunoscință. (Îi întinde mâna.) Da pela congresul naționalităților și alte lucruri nu te-am prea vēzut.

Preseda. Chestii prealabile are cinc-va, mă rog?

Cârțan. Ce? N'am înțeles!

Preseda. Chestii prealabile, cari au precădere totdeauna!

Gelehrter: Mă rog de cuvânt.

Preseda: Așa dară d. Gelehrter, are cuvântul. Poftim, vorbiți (sună clopoțelul, deși toți stau liniștiți.)

Gelehrter: Meine Herren! Când eram director la „Romānische Revue“, prințul Bismarck plătise 2 abonamente. Ne-am întrebat cu toții atunci: Wie kommt dass? Am alergat repede la București, și prin corpul diplomatic am aflat cauza: un exemplar era pentru Seine Majestät Wilhelm betrānul. Ce dovedește acēsta? Că tōtă lumea citește produsele literaturii romānești. Êtă de ce a trebuit să scōtem și „Enciclopedia Romānă“ . . .

Samurache. Să mă bagī și pe mine în ea, că altfel nu'ți mai public anunțul!

Gelehrter: Negreșit, doar despre comitetul național va fi un studiu separat.

Samurache: Numai să nu-l dai pe mâna lui Trif.

Preseda: Așa?! . . . Despre regularea averii naționale găsiți acte la tribunalul unguresc și la poliția din Sibiu.

Cârțan: Da pe mine pune-mi-ī? Ca să mă tragă atunci după ameazi la fotograf.

Gelehrter. Mă rog, vor veni toți d-nii membrii cari cu atāta destoinicie conduc destinele naționale. Vom scōte acēstă parte a Enciclopediei chiar în broșură separată . . . Poftiți o listă de abonament . . . Vor fi și gravuri, pe hârtie velină . . . Așa am scos și berăriile din Bucuresci și băile Herculane . . . Mă rog, asta așa merge: reclama este mama literaturēi . . . Poftiți domnilor, subscrieți . . . Cinci floreni exemplarul de lues . . .

(Mai mult de silă, de cât de bună voie, subscriu toți, afară de Samurache și Cârțan; plătesc nainte, că principiul literar al directorului este: *Ce-ī înmână, nu-ī minăciună!*)

Gelehrter: Ș-acum, fiindcă trebuie să grăbesc la Asociațiune, că ținem și acolo ședință, mă recomand d-lor. Diseră, la *Impăratul Romānilor*, nu-i așa? Auf Wiedersehen!

(Fōrte ceremonios și radios, plăcă.)

Preseda: Avēnd acum asigurat și concursul d-lui doctor antevorbitor . . .

Samurache . . . pōte mai bine ante — *mergător* . . .

Preseda . . . desigur vom reuși nu numai să du-

cem cauza nainte, dar să și trecem cu toții la nemurire. Ceî dela Arad o să crape de necaz.

Dedu: Mai ales că o să arătăm rolul odios, când numai cu poliția le-am putut lua din ghiare sfânta avere națională . . .

Dar, în sfârșit, mulțumită Domnului, tot am reușit să salvăm averea națională.

Samurache: Numai cinstea s'a știrbit . . .

Dedu: D-le, asta-i impertinență.

Samurache: Mai Ilie, țineți mâncătorea, că te miruiesc drept în chelia capului.

Dedu (se repede să-l înșface, dar toți sar la mijloc. Preseda sună clopoțelul și declară ședința *suspendată*).

Se aduce bere dela Habermann și după ce Preseda își împacă colaboratorii, punându-i să bea „Bruder“, deschide ședința.

Preseda: Fiindcă armonia este forța solidarității, ér un popor numai prin solidaritate ajunge la scopul prepus, declar ședința de deschisă, ér incidentul aplinat din cauză că nici d. doctor, nici d. colaborator nu a avut intențiunea să se ofenseze reciproc unul pe altul.

Cârțan: Förtye binye. Dă-l în fene, duel, că pôte să-și crape capul, mai ales că d. doctor nu prea are pěr pe țestă . . . N'ar fi luptă dréptă . . .

Preseda: Așa dară remâne unanim hotărît să continuăm nainte campania cu *ilustratele* . . . Mai ales, acum în ajunul alegerilor, face efept . . . Am auzit că tótă lumea adună. Ér încuragieri ne vin și de peste ocean, dela colega Krüger, gloriosul president al Burilor și Mac al Americanilor.

Samurache. Eheî, ăia zie și io că-s *presidenți!*

Preseda: Șperez că nu intenționezi dehonestare.

Samurache: Nu, ferescă sfântul; da știî, așa-i obiceiul meu de mă gândesc . . . tare.

Preseda: E vorba acum numai să hotărîm ce să tipărim pe chip.

Samurache. Jo cred că scene din istorie și frumusețile țerîi *nóstre*.

Dedu. De pildă?

Samurache: Tofălenii pe drumuri . . .

Preseda: A, asta nu. Ar zice lumea că mă laud.

Samurache: Ba din contră! . . . Ori vandalismul dela Turda? De ce n'ar începe istoria d'acapul, că repetiția e mama învățaturii, ori cum zise Gelehrter despre literatură. Numai un lucru să băgăm de sēmă, clișeele să nu se facă de pe fotografiile cunoscute, că prea se vede cum bolovaniî au fost așezați anume să nu facă vre-o stricăciune. Am mai putea să facem ieșirea triumfală din Turda, prin dosul grădinilor, a d-lui president.

Dedu: D-le, mi-se pare că ér îți bați joc . . .

Samurache: Ba vorbesc cât se pôte de serios.

Preseda: Fiind-că vöd opiniile în diferite câmpuri

formate, propun o comisiă de 5 care să ștudieze și apoi să refereze.

Samurache: Bine, dar atunci trebuie să ne declaram toți comisie, că neica Todor și Cârțan vöd că au plecat deja.

Preseda: Să fie atunci comisie de 4, fără mine.

Dedu: Asta-i greu, că nu putem forma majoritate.

Samurache: Ba știți ce: Să lăsăm tréba pe Marshall, că o face mai bine, de cât noi toți.

(Se primește cu însufiețire.)

Cine alta-i cea mai frumoasă?!

Inchipește-ți obrăznicia giambașului (cupeț) B.

Zice erî, că lui nici *cea mai frumoasă* din Arad nu-i trebuie de soțîă.

Curios! Ca-și-când *eu* aș fi aplecată să iaî de soț pe un cupeț de cai.

Neamul face pe om.

„Dacă n'ar exista neamul meu, unî oamenii nici n'ar ști cum să se numească unî pe alții“ — zise măgarul sumeț.

ADAM și EVA.

O mamă istorisise băiatului ei povestea lui Adam și Eva: cum Eva s'a făcut din o coastă a lui Adam.

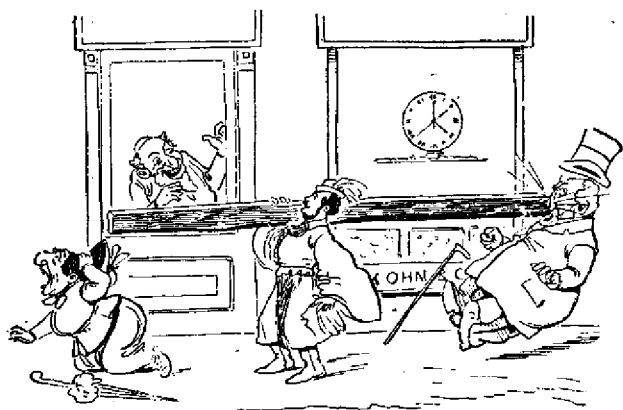
Puțin după aceasta micuțul sosește acasă strigând: „Ah, mamă, am o durere cumplită în partea stângă a pieptului. Me tem, mamă dragă, că o să capet — o *femea*.“

Janoș duce bârna.

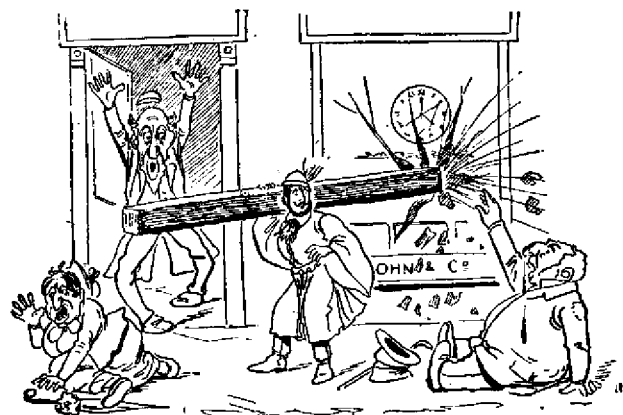
I.

II.

III.

Micul lexicon enciclopedicat.

Galimatias — român în diszmagyar, adică pe scurt: nonsens.

Hartaș — stare histică, ce se observă adese la deputații sinodali valoroși, Incurabil.

Hurubă — un fel de casă din Timișoara. Să cumpără scump și să demolează eftin.

Idiot — om fericit și 'nainte de moarte.

Ilariu — vezi Komanak.

Komanak — un fel de cilindru fără pereti; cine 'l poarta produce ilaritate, de aci numele Ilariu (vezi ac)

Lichea — un parazit social cu perciuni, numiți Paikeles.

Minciună — o armă indispensabilă pentru prestigiul social.

Soție — s'o ție — cine poate.

Tandem — biciclu cu doue jilturi, pe care a umblat mult Cicero cu Kati Lina; de unde a și rămas vorba: „ Quousque tandem . . .“

Uf — interjecțiune, care multoră li s'e împune involuntar, când cetesc câte nu „Viț“ românesc. (Vezi micul lexicon enciclopedicat.)

X — în matematică semnul pentru necunoscut; în viața practică semnul distinctiv la picioarele multor cunoscuți.

Modern.

Domnul: Cum? Dta umbli la cerșite pe biciclu?

Cerșitorul: Am familiă cu mari pretenții și d'alta parte multă clientelă, — trebuie dar se caut a aduna cât de mult și cât de des.

Tata înstrueză.

Tatăl: Cum? Tu nici nu știi ce-i pluralul, — „multuarul“ cum zic alții! Ean spune-mi: un om și mai un om la olaltă cum se numesc?

Fiul: doui oameni!

Tatăl: Vezi ca începi a ști. D'apoi o femeie și mai o temeie?

Fiul: dóue muierii!

Tatăl: Uf! Asta ai ghicit-o! D'apoi un copil și mai un copil?

Fiul: doui gemeni!

Halaripa.

Motto : „Chiriac n'ore parale,
„Chiriac, mamă!
(Cântec d'al «nostru.»)

Dad'avea niște căscioare,
Cum nu-s altele sub soare.
Și s'a gândit, ce-a gândit,
Cum e Dada, mucălit :
Să le facă de vânzare,
Să-și facă rost de parale.
Chiriac, mamă !

Și cum casele sunt bune,
Ori-cât „hurube“ le-ai spune :
Vântul nu le răsturna ;
De cutremur le păzea
Credința, ce-avea Dada,
Că-l va scăpa chiar . . . „Pașa“.
Chiriac, Pașo.

Și cum Dada-i și colțos,
Înghiți fișicul gros . . .
Dar o *Timișană* plânge,

Când cu dragoste o strînge
Halaripul cel umflat
Cu banii, ca un cârnat.
Chiriac, Dado !

„M'a tratat cu necredință“,
Se bocește slaba ființă
„Pașa“ a fost elefantul,
Halaripu baș amantul ;
Ș'au „tradus-o“ țigănește, —
De obrazu-î se roșește.
Chiriac, țapo !

Ș'acum blestemă cu foc :
„Nu vă dea Domnul noroc,
„Până n'o juca Dada
„Ursu'n tîrg cu „*Dina da!*“
„Și la Barnum n'a mânca
Chiar jăratec; Dadă, așa! . . .
Chiriac, mamă !

Danciu.

Doi sgârceiți.

— Anecdota. —

Un proprietar de mine,
Ținea cu drag lângă sine
Un exploatator vestit,
Vestit însă de — sgârceit.
De sgârceit ce mult era
Nici chiar bine nu mânca,
Ci cruța'ntruna, mereu
Sporind-stăpânului său.
Punga gazdei s'ngroșa,
Încât abia găfăia.
Minerul spera mereu
Cinste dela gazdă-său.
Dar acesta, alt sgârceit,
Nu-l mărea plata nimic, —
Ci din contră, i-o scădea,
Numa'-un cias dacă lipsea.
Dar odată sa'ntêmplat,
Că minerul a *cruțat*
Din feștilă, care-apoi
A făcut un tărăboi
Încât și bietul miner
A sburat sus prin eter.
Pentru-aceasta neghiobie,
Gazda-i trage din simbrie
Pe tot timpul ce perduse,
Cât sus prin aer stătuse. —

V. Fuste.

Anecdota.

Un țeran avea datina a maltrata rău căii.
Îndeosebi când era beut, comitea cu sermanile animale cele mai revoltătoare tirăni.

Preotul îl vede odată, chiar când iar luase leuca dela trăsură și lovea cu ea fără milă în calul de dreapta.

— „Stăi, nu mai da, că te dau în mâna legii, păgânule“ — îi strigă preotul.

— „Unde să fie părăgraful, care să mă oprească dela așa ceva“ — îi replică țeranul ciudos.

— „În legea lui Dzeu“.

— Ian' spune cum sună ea!

— „Apoi pe seama ta sună așa: Să iubești pe — fratele tău — îi citază preotul, improvi-sând potrivit.

Din vremea vechie.

Era odată un vladică bun și cuminte, Dzeu îl ierte. La acesta veni într-o zi o mare deputație din Brașov în frunte cu un notabil al comunității bisericești din acel oraș, ca să se plângă de necazurile ce Brașovniții au de a suferi din partea Grecilor de acolo. Vlădicul primii cu afabilitate deputația șezând în fotoliul său, cu secretarul de a stînga P. S. Sale. Conducătorul desfășură în tonurile cele mai elegice starea deplorabilă a Românilor greco-orientali jigniți în drepturile lor.

Vlădicul asculta, și asculta pironindu-și privirea spre picioarele conducătorului deputației. Deodată să scoală și strigă acestuia; „Stăi, fătul meu, oprește-te.“ — „Mult m'am tot gândit, că oare cum se face, că un pantalon îți este — al naibii — cu mult mai lung ca celalalt și după o profundă meditare am conclud, că trebuie să-ți fi prins „hosentragăru“ numai într-o parte! Așa e?“ — Așa fusese într'adevăr!

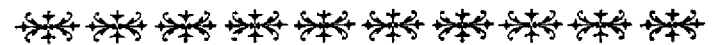
O sancta simplicitas!

Ghiciți ce e?

Mămăligă
Afumată;
Glava seacă
Lăpădată;
Armean, s'erântoc, pustiū
Și om fără de căpătiū?

Dincimișoara.

L I C I T A Ţ I E.

Se scoate în vinzare, cu licitație publică,

casa erezilor

lui M. D — ici din Cimișoara.

Prețul statorit de erezii e: **100.000 fl.**
(Cam atâta i-ar trebui eredelui șef **Başpavelea**, ca să se poată susține în fruntea Timișanei). — Cine dă mai mult, capătă alvaluc!

Termenul de plătire: jumătate acuma, ear cealaltă jumătate la viitoarea adunare generală a „Timișanei.“

Erezii.

Deposit de giuaeruri, ciasornice si argintării.

Bogat asortiment de ciasornice cu pendulă, de perete și deșteptătoare

Fondat 1867. **I. Grallert și fiul** Fondat 1867.

ciasornicar și giuvaergiu

Arad, piața Andrásy Nr. 24.

Reparațiuni de tot felul de ciasornice și giuvaere se execută prompt.

Prețurile cele mai moderate.

Resultat minunat!

	Absint		Alaș	
Anisete	<p>Nu e mai dulce! ca lichorul de casă, pe care fiecare damă în mod ușor îl poate prepara. Prețul unei sticluțe e 60 fileri. care e deajuns la prepararea unui litru de lichor fin.</p> <p>Vojtek și Weisz prăvălie de drugherie și parfumerie în ARAD.</p>		Nuc	
Benedictin			Cafea	
Chatreuse			Maraschino	
Caracao			Portocale	
Rum			Vaniile	

Mulțumire generală!

Invitare la abonament

la

„GURA SATULUI“

foie umoristică în Arad

apare la 1 și 15 a fiecărei luni st. n.

Prețul prenumerării

Pe restul anului curinte . . . . . C. 4.—

Pe jumătate de an . . . . . C. 3.—

Administrația.

